

Бегликчията отъ Паланка. Главенъ зографъ билъ известниятъ български художникъ Доспевски.

На два мраморни кѣса, пазени въ манастира, прочетохъ следнитѣ редове, вѣроятно надгробенъ надписъ отъ 1350 г.:

1°. н . . . цвѣ . . .
 . . . зрѣлъ юси мѣрѣнѣ ѿца.
 . . . горко съзѣщи . т
 . . . емъ прѣкры.

2°. . . . вера¹⁾ во дворѣ црѣвы. . .
 . . . ѣде мѣзандем
 . . . збѣ оставни

† въ лѣтѣ 50. ин....
 ы свонни весе....
 свѣтѣ . . мнѣ . з
 . . ѿмр . . н . . .

8. — За живота на манастира презъ XV в. е важна бележката отъ 1474 год., когато на негови монаси била отпусната помощ отъ богатата Дубровнишка република. Дубровнишкиятъ съветъ по просбитѣ (*consilium Rogatorum*) разрешилъ да се дадатъ 20 перпера (жълтъци) „милостиня на българския манастиръ Св. Якимъ“ (. . . *elemosinam monasterio Sancti Joachim partium Bulgarie*. — *Liber Rogat.* отъ 1473—1476 г. на дубровнишката архива, цит. у К. Јирѣчек, *Das christliche Element in der topographischen Nomenclatur der Balkanländer*, 63—64, *Sitzungsb. d. Akademie*, B. 136).

9. — Приписка отъ XV—XVI в. въ житие на Григория Омиритски, писано въ манастира Св. Якимъ Осоговски:

Оувы зависть и юще ѿ Ядама.

Сию книгоу почехъ писати мѣсеца ноевриа въ прѣви днь при ігоуменѣ Гаврилѣ, въ манастирѣ Гаранѣдор, сѣа книга, Евранъ зовоми, при епископѣхъ Мадѣю, смѣрени и грешни иеромонахъ Ун(с)фрѣ. Оувы мнѣ, що проводишъ ноцію писакѣ ѿ зависти (Стојановић, *Записи*, № 9371).

¹⁾ Може би: Оли(вера). Оливеръ е билъ северомакедонски владѣтель въ времето на Душана. Надписътъ ще се отнася до нѣкой близъкъ човѣкъ на Оливера.